GeForce v plné síle

Test velmi výkonné grafické karty Gigabyte Nvidia Geforce 6800 Ultra

JAROSLAV KASAL

Grafické karty dnešní doby nejsou pouhé převodníky, které mění počítačový obraz do podoby videosignálu pro monitor nebo jinou zobrazovací jednotku. Moderní grafické karty jsou v podstatě samostatné extrémně výkonné počítače, integrované do podoby zásuvného modulu pro sběrnici AGP či dnes i PCI Express. Nejinak je na tom i grafický akcelerátor pocházející z výrobní dílny společnosti GigaByte, který k nám zavítal do testu. Produkt jsme obdrželi v úhledné krabici a kromě samotné karty obsahovalo balení i CD s ovladači, nosič s DVD přehrávačem Power DVD 5 a dvojici her Thief: Deadly Shadows a Operation Typhoon Rising. K úplnosti nechybí ani redukce pro televizní konektor ze standardu S-Video na Cinch.

Gigabyte nVidia GeForce 6800 Ultra

- ☺ extrémní výkon
- ☺ nové technologie
- ☺ dva konektory DVI-I
- ☹ dva napájecí konektory
- ☹ zabírá 2 sloty

Cena vč. DPH: 17 730 Kč
K testu zapůjčila firma: Elap
www.elap.cz

Samotná karta je vyrobena v poměrně robustních rozměrech. Délka karty je 216 mm a šířka 118 mm. Zajímavější je však výška – karta zabírá uvnitř počítače dvě pozice nad sebou, i když je připojena pouze k jednomu slotu typu AGP. Za její nezvyklou výšku může obrovský chladicí systém, který je jedním z nejdůkladnějších, co byl kdy u grafických akcelerátorů použit. Ventilátor žene vzduch masivním chladičem tak, aby stále cirkuloval přímo v blízkosti plochého stříbrného chladiče. Ten je nasazen na hlavním grafickém procesoru a chladí i výkonné paměti. Vzhledem k tomu, že je akcelerátor určen pro nejnáročnější uživatele, je v kartě využit extrémně výkonný GPU nVidia GeForce 6800 Ultra. Architektura čipu je, jen pro zajímavost, asi dvojnásobně komplikovanější než u moderních procesorů Pentium 4 nebo AMD Athlon 64. Respektive zcela jistě je složitější, pokud budeme posuzovat počet tranzistorů, jimiž je grafický čip osazen. V čipu GeForce 6800 Ultra (kódové označení NV40) je obsaženo přibližně 222 miliónů tranzistorů. Při výrobě se využívá 0,13mikronové technologie typu tzv. FCBGA. Procesor pracuje velmi rychle nejen proto, že běží na kmitočtu 400 MHz, ale také z důvodu vylepšené celkové vnitřní architektury, která byla u předchozích modelů GeForce FX méně výkonná. Především byl zdvojnásoben počet paralelních renderovacích cest (pipelines), je jich neuvěřitelných šestnáct! Jádro procesoru pracuje 256bitově a také komunikace s pamětí je 256bitová. Maximální teoretická propustnost sběrnice může dosáhnout úctyhodného výkonu 35,2 GB za sekundu. Ostatně také proto jsou v grafické kartě využity nejrychlejší paměti typu DDR3 (často značené jako GDDR3). Kapacita videopaměti je 256 MB a pracuje s taktem 550 MHz, což ale ve skutečnosti znamená (vzhledem k technologii DDR) efektivní výkon 1100 MHz! S tím vším dokáže akcelerátor zpracovat 6,4 miliardy texelů za sekundu, přepočítat 600 milionů vrcholů nebo podobné zázraky.

Grafická karta má nejen vysoký výkon, ale nabízí i nové a zajímavé technologie. Za zmínku jistě stojí Nvidia CineFX 3.0 Technology. Podporuje plně DirectX 9 i OpenGL a měla by přinést tvůrcům grafických aplikací a her nové možnosti v oblasti vizuálních efektů. Systém UltraShadow II pro změnu nabízí vyšší výkon při zpracování světel a stínů v generované scéně (vysoké uplatnění našel systém např. ve hře Doom 3). Podle společnosti nVidia je nárůst oproti předchozím modelům GPU až čtyřnásobný. Superskalární šestnáctinásobná architektura čipu (16 pipelines) již zmíněna byla – i ta přináší výrazný nárůst výkonu. V poslední řadě ještě uveďme 64bitovou technologii pro filtraci a vůbec práci s texturami. Ta je založená na poznatcích věhlasné společnosti Industrial Light & Magic a jejich systému OpenEXR. Výsledek by měl umožnit generovat mnohem více fotorealistické scény než doposud. V zásadě nejde o pouhé zpřesnění výpočtů z 32 na 64 bitů, ale i o nové možnosti při práci s expozicí scény, při výrobě vyhlazených scén nebo jemných stínů či rozostření vlivem rychlého pohybu (Motion Blur) a mnohé další.

Z konstrukčního hlediska je na kartě chvályhodné, že obsahuje dva výstupy v normě DVI-I (tudíž každý výstup obsahuje jak digitální, tak i analogový signál) a v balení jsou i přiložené dvě redukce z DVI na VGA (D-Sub 15pin). Dalším konektorem na zadní straně karty je výstup na TV. Připojit tak můžete televizor nebo videorekordér, přičemž zásuvka je typu S-Video a s pomocí redukce lze využít i výstup v podobě klasického žlutého Cinch (RCA) konektoru. S pomocí ovladačů ForceWare lze nastavit výstupy z grafické karty v mnoha variantách (klonování obrazu, rozšíření plochy na druhý monitor nebo na televizor a obdobně). V nových ovladačích je dokonce možnost upravovat rozměry obrazu na výstupu TV, tudíž již není pro pohodlné sledování obrazu na televizoru nutné shánět jiné pomůcky (typicky TV tool). Oproti tomu jistou nevýhodu tvoří drobné nepohodlí při instalaci karty do PC. Akcelerátor má totiž velmi vysoký odběr elektrické energie a je osazen hned dvojicí napájecích konektorů (Molex). Při instalaci budete muset v PC obětovat hned dva napájecí konektory, které se jinak využívají pro přísun energie do CD jednotek nebo pevných disků. Nároky na zdroj PC jsou údajně 350 W a dříve byla společností nVidia oznamována hodnota i 480 W, ale při testech nebyl problém ani na PC s 300wattovým zdrojem. Rovněž lze v nouzi využít zapojení pouze jednoho (primárního) napájecího konektoru, ale to není příliš vhodné a akcelerátor v mnoha případech nemusí pracovat korektně.

V testech se ukazuje akcelerátor jako zcela bezkonkurenční a představuje tak evidentně jednu z nejrychlejších karet na trhu. Oproti předchozím generacím karet s čipem GeForce FX 5800 Ultra jsme v průměru testů naměřili podle druhu aplikací dvojnásobný až čtyřnásobný nárůst výkonu, u specifických grafických úkonů pak i více. V renomovaném testovacím programu 3D Mark 2003 získal akcelerátor 11 840 bodů, což je ve srovnání s nejvýkonnější verzí GeForce 5950 FX Ultra prakticky dvojnásobek. Zkoušeli jsme i nejnovější hru Doom 3, ve které jsme nastavili vysoké rozlišení 1280 × 1024 bodů, 32bitovou hloubku barev a nejvyšší grafické detaily. Přesto, že nás Doom 3 upozornil na vysokou náročnost na hardware a objem využitých textur, hra byla plynulá a bezproblémově hratelná.

Závěrem lze říci, že testovaná grafický karta představuje špičkový produkt a podává maximální výkon. Využít ji lze jak při nejnáročnějších hrách, tak i v profesionálních grafických aplikacích, které pracují s technologiemi OpenGL nebo Direct 3D.

4 0585/BAM ❑

Dvouvrstvé vypalování

DVD vypalovačka s podporou všech existujících formátů

LUKÁŠ ERBEN

Značka LG nabízí už tradičně z hlediska množství podporovaných formátů nejlépe vybavené DVD vypalovačky. GSA-4120B není výjimkou, umí snad vše, nač si lze vzpomenout.

Mezi největší nedostatky, které vypalování DVD disků doposud sužovaly, patřila absence médií s kapacitou 8,5 GB – tedy jednostranných disků vybavených dvěma zapisovatelnými vrstvami. Je sice pravda, že toto omezení nejvíce pociťovali ti, kdo chtěli vytvořit kopie dvouvrstvých filmových DVD, ale i při běžném zálohování občas kapacita 4,7 GB nestačí.

Technika zápisu na dvouvrstvý disk (jedna vrstva je přitom částečně transparentní) je sice zajímavé téma, v tomto testu se mu ale věnovat nebudeme. Podstatné je, že právě GSA-4120B je první mechanikou LG, která dvouvrstvá média (přesněji DVD+R DL) podporuje. Zároveň se stala vůbec první mechanikou, jež kombinuje DL zápis s podporou všech přepisovatelných DVD formátů, vč. DVD-RAM (bohužel není podporován formát zápisu Mt. Rainier). Při testovacím provozu jsme byli s mechanikou velmi spokojeni – čtení DVD a CD médií, včetně grabování zvukových stop, je na výtečné úrovni jak co do rychlosti, tak z hlediska schopnosti čtení poškozených médií. Kvalita zápisu DVD disků byla taktéž dobrá, u CD-R médií byly výsledky odlišné v závislosti na značce použitého disku. Například u CD-R SONY 48X vypáleným vyšší rychlostí byla kvalita zápisu výrazně horší než u médií Imation. Vzhledem k omezené dostupnosti dvouvrstvých médií v době testování jsme bohužel nemohli provést větší počet pokusných zápisů. Testovací dvouvrstvý zápis sice dopadl úspěšně, rychlost čtení takto vytvořeného DVD+R DL byla ale velmi nízká. Navíc jsme neměli možnost vyzkoušet vypálení dalších dvouvrstvých médií ve formátu DVD-Video a následně je otestovat ve stolních přehrávačích. Definitivního hodnocení DL vypalování se proto zdržíme – mechanika jej zvládá, je ale jasné, že se jedná o velmi mladý formát, jehož podpora se teprve bude rozšiřovat.

LG GSA 4120

- ☺ DVD-RAM a DVD+R DL zápis
- ☺ kvalitní a rychlý zápis
- ☺ zvládá ochrany (s výjimkou Safedisc 2)
- ☹ situace s DL médii je prozatím problematická

Cena vč. DPH: 2 990 Kč
K testu zapůjčila firma: LG Electronics
www.lgecz.cz

LG GSA- 4120B je vybavena softwarovým balíkem obsahujícím PowerDVD, PowerProducer-Gold (DVD Authoring), Nero Express a InCD. Raději bychom sice viděli kompletní Nero, pro běžné vypalování ale stačí i verze Express. Zvláštní je, že na CD se již nenachází DVD-RAM ovladač (lze jej sice nahradit použitím inCD, či se pokusit sehnat ovladač od majitele předchozího modelu LG). Přes tyto drobnosti je GSA-4120B z hlediska podpory formátů nejlépe vybavenou mechanikou na trhu. Když k tomu přičteme výtečné čtení a velmi dobrou kvalitu zápisu na většinu médií, podporu overburn, čtení velkých CD-R médií (99 minut) či schopnost kopírovat audio CD chráněná systémem CDS-100, zaslouží si nová DVD vypalovačka LG vaši pozornost.

4 0577/BAM ❑

FDD nebo čtečka? Obojí!

Teac FD-CR7 a Teac FDD-CR05 PUK – rozšiřte si PC o čtečku paměťových karet

LUKÁŠ ERBEN

Když jsme poprvé doporučovali odstranit z PC zastaralou disketovou mechaniku a nahradili ji čtečkou paměťových karet, setkalo se to se smíšeným ohlasem. Díky novince od Teacu už ale není třeba se hádat.

Model Teac FD-CR7 totiž umožňují mít v jediné 3,5" pozici jak disketovou mechaniku, tak 6v1 čtečku paměťových karet s rozhraním USB 2.0. Teac prostě a jednoduše spojil tenoučkou disketovou mechaniku (která se běžně montuje – či spíše montovala – do notebooků) s klasickou čtečkou paměťových karet a vše následně nacpal do pouzdra pro 3,5" mechaniku. Nápad jednoduchý, leč originální.

Zařízení se pochopitelně připojuje jak k řadiči FDD, tak k internímu USB konektoru. Počítači se tedy hlásí jako disketová mechanika a dvě externí diskové jednotky, reprezentující dvě „kombinované" štěrbiny pro paměťové karty (podporovány jsou CF, SD/MMC, SM, MS a Microdrive). Mechanika se dodává ve standardním světle béžovém provedení, je ale možné, že v budoucnu bude k dispozici i černá či stříbrná varianta. Výhodou je konečně i cena, která činí necelých 740 Kč včetně DPH. To je méně, než kdybyste si obě zařízení kupovali zvlášť.

Teac nabízí také externí verzi označenou FDD-CR05 PUK. Funkčně identické kombo se připojuje pouze k USB rozhraní, vyžaduje však dva porty (jeden pro FDD a druhý pro čtečku karet). Je škoda, že Teac podobně jako Mitsumi neintegroval do krabičky USB hub, díky kterému by se kombinovaná mechanika dala připojit k jedinému portu.

4 0528/BAM ❑

Teac FDD-CR05 PUK

FDD a čtečka v externím provedení
- ☺ kombinované řešení
- ☹ zabere dva USB porty

Cena vč. DPH: 1 391 Kč
K testu zapůjčila firma:
Elap, *www.elap.cz*

Teac FD-CR7

FDD a čtečka v interním provedení
- ☺ kombinované řešení, cena
- ☹ pouze bílé provedení

Cena vč. DPH: 740 Kč
K testu zapůjčila firma:
Elap, *www.elap.cz*

Modrá je dobrá

iRiver iFP-380T – nová generace známého MP3 přehrávače

TOMÁŠ VAROŠČÁK

MP3 přehrávače iRiver nejsou pro čtenáře PC WORLDu ničím novým. Tato firma si totiž kvalitními produkty vydobyla na trhu přenosných přehrávačů dobré jméno. Tentokrát jsme se rozhodli podívat na zoubek modelu iFP-380T.

Zařízení rozměrů 91 × 35 × 26,7 mm je malé a lze pohodlně sevřít v dlani. Vzhledem k převážně plastovému provedení je přehrávač lehký a bez AA baterie váží zhruba 35 gramů. Výraznými prvky netradičně tvarovaného přehrávače jsou především displej, ovládací joystick a trojice tlačítek.

Nabídka funkcí je o poznání chudší než bychom očekávali. iRiver iFP-380T totiž sice přehrává MP3 skladby, lze na něm naladit FM rozhlasové stanice, umožňuje přímou kompresi do MP3 hned ze tří zdrojů, ale s funkcí přenosného disku to již není tak slavné jako u konkurence. Absence integrovaného USB konektoru pro připojení k PC není zas takovým problémem, kabel vše vyřeší. Horší ale je, že nefunguje jako storage class zařízení a k jeho zprovoznění je tedy pod všemi operačními systémy potřeba ovladač. Ještě větší překážkou pohodlného přesunu dat je pak fakt, že nahrávat data z přehrávače a do něj lze pouze prostřednictvím aplikace iRiver Music Manager z instalačního CD. Tento problém lze naštěstí odstranit. Postup je vcelku jednoduchý: stačí stáhnout z českých stránek www.iriver.cz nový UMS firmware, nahrát jej do přehrávače a iRiver iFP-380T se pak bude chovat jako storage class zařízení.

Ostatní funkce přehrávače již od začátku pracují zcela bravurně. iRiver iFP-380T přehrává MP3, WMA a ASF soubory a problémy mu nedělají ani různé frekvence a datové toky ani ID3 Tagy. Hudbu dokáže přehrávat z kořenového adresáře i z dalších podadresářů, přičemž zdroj zobrazuje i na displeji.

Funkce rozhlasového FM přijímače se v tomto případě vcelku vydařila. Přehrávač přehledně zobrazuje naladěnou frekvenci a dokáže do paměti uložit až 20 rozhlasových stanic. Chybělo snad jen automatické ladění, které například u MuVa Slim od Creativu pracuje bez výhrad.

Třetí funkcí tohoto iRiveru je přímá komprese zvuku do MP3. Stejně jako v případě některých konkurenčních zařízení se nabízí možnost nahrávat zvuk přes mikrofon, z naladěné frekvence radia anebo přes line-in vstup z jiného elektronického zařízení. Úroveň kvality lze u každého způsobu nahrávání nastavit odděleně, přičemž nahrávky přes mikrofon budou vždy mono, zatímco zbylými dvěma způsoby jde nahrávat i stereo. Datový tok lze nastavit od 8 kb/s až po 320 kb/s a frekvence pak od 11,025 kHz do 44,100 kHz.

Práce s přehrávačem je díky většímu počtu inteligentních ovládacích prvků vcelku snadná a i když si zpočátku budete muset vrýt do paměti odlišné funkce tlačítek, při poslouchání rádia či při nahrávání si rozhodně nebudete stěžovat. Snad jen v případě úpravy nastavení je poněkud nelogický pohyb vertikálně seřazenými položkami stiskem joysticku do stran.

Celkově pozitivní dojem z práce s přehrávačem umocňuje i kvalitní displej. Ten sice není nijak velký, ale má poměrně vysoké rozlišení a zobrazuje množství informací. Mezi ty patří stav baterie, odehraný čas skladby, režim opakování, pořadové číslo písně, adresář, formát, frekvence a datový tok, křivka ekvalizéru a případně i hlasitost, pokud ji zrovna upravujete. Nastavení hlasitosti je mimořádně jemné a lze zvolit jeden ze čtyřiceti stupňů. Samozřejmostí je i zmiňovaná podpora ID3 Tagů, z nichž zobrazuje název skladby a interpreta. Pokud je název delší než místo na displeji, neskroluje, ale pouze přeskočí na druhou polovinu, což určitě není ideální. Třešničkou na dortu je pak bezchybná podpora českých znaků, pro kterou ale musíte v nastavení zvolit jazyk Czech. Tato volba nezmění automaticky, jak by se dalo očekávat, položky v menu, ale pouze připraví přehrávač na určitou sadu znaků. 4 0580/BAM ❑

iRiver iFP-380T

- ☺ design, výbava, skvělé ovládání
- ☹ chybí autoscan FM stanic
- ☹ firmware

Cena vč. DPH: 4 290 Kč
K testu zapůjčila firma: Fast ČR, *www.fastsro.cz*

MP3 přes Bluetooth

MP3 přehrávač MEGA Player 516 BT s podporou Bluetoothu

TOMÁŠ VAROŠČÁK

Společnost Microstar vtrhla před více než rokem prostřednictvím své produktové řady MEGA na pole spotřební elektroniky. Vše odstartovala barebone systémem, následovalo několik flashových MP3 přehrávačů a dnes jsou součástí rodiny MEGA dokonce i notebooky. Nejnovějším přírůstkem je pak přehrávač MEGA Player 516 BT s jednou velmi netradiční vlastností – podporou technologie Bluetooth.

Přehrávač je po vzhledové stránce nadmíru vydařený a líbit se bude především příznivcům konzervativního designu. Je totiž díky zvolené barevné kombinaci dostatečně nenápadný a nevzbuzuje ani svými tvary žádné přehnané emoce. Vzhledem k omezené kapacitě je při rozměrech 54 × 86 × 12 mm možná až příliš velký, nicméně hmotnost 55 g je příznivá. Displej je relativně malý a používá technologii OLED, tedy zobrazuje barevně (modrozeleně a žlutě) na černém pozadí. Výhodou tohoto typu displeje by měla být nižší energetická náročnost a lepší čitelnost, nicméně na přímém slunečním světle stejně nic neuvidíte. Displej zobrazuje odehraný a zbývající čas skladby, název z ID3 Tagu, pořadí, čas, úroveň hlasitosti, zvolený profil ekvalizéru a stav baterie. S českými znaky si bohužel neporadí. Ovládání přehrávače má na starosti sedm tlačítek a skrolovací kolečko, které by mohlo být o něco citlivější. I když systému a kvalitě ovládání není příliš co vytknout, je potřeba ještě zmínit fakt, že stupňů hlasitosti by mohlo být přece jen o něco víc, aby byla regulace plynulejší.

Co se týče funkcí, nabízí MEGA Player 516 BT vše, co konkurence, a ještě něco navíc. Může tedy posloužit jako přenosný disk s kapacitou 256 MB připojitelný přes USB 1.1 či Bluetooth rozhraní, samozřejmě bez nutnosti instalace ovladačů pod Windows XP a 2000. Jako MP3 přehrávač spolupracuje MEGA Player 516 BT pouze s formáty MP3 a WMA a bohužel neumí přehrávat skladby z adresářů. Najde v nich sice soubory, ale netřídí je a zobrazuje pouze dohromady s ostatními. Další výtka směřuje k vestavěnému ekvalizéru, který sice má pět programů podle hlavních hudebních stylů, ale chybí mu vlastní nastavení. Poměrně nepochopitelně má MEGA Player 516 BT pouze 2,5mm konektor na sluchátka, a tak nelze bez redukce použít kvalitnější sluchátka. Ta přibalená jsou podle očekávání poměrně nekvalitní a mají příliš slabé basy. Nahrávání je možné přes vestavěný mikrofon, prostřednictvím audiovstupu (line-in) anebo z rádia. Komprese probíhá do WAV souborů a je možné nastavit jednu ze tří přednastavených úrovní kvality od 32 kb/s (8 kHz) po 193 kb/s (48 kHz). Rádio je poněkud chudší, neboť nabízí pouze deset pozic pro uložení vybraných frekvencí a postrádá funkci automatického ladění a ukládání.

Kromě vnitřní paměti nabízí tento přehrávač i slot na SD/MMC karty, jimiž můžete podstatně rozšířit kapacitu nebo obměnit repertoár skladeb. Navíc se karta zobrazuje jako vyměnitelný disk, a tak lze přehrávač teoreticky použít jako poněkud pomalejší čtečku.

MEGA Player 516 BT rozhodně není mezi MP3 přehrávači žádný zázrak a nezachrání jej ani podpora technologie Bluetooth. Ta je totiž velmi málo rozšířená a většina uživatelů používá USB. Lepší by tedy bylo, kdyby přehrávač disponoval větším množstvím kvalitních funkcí. Bohužel ani toto zde není stoprocentní. MEGA Player 516 BT sice má poměrně slušnou funkční výbavu, ale například přežitý standard USB 1.1, chybějící podpora adresářů a 2,5mm konektor jsou opravdu velmi nepříjemné a pro většinu uživatelů rozhodující. 4 0582/BAM ❑

MEGA Player 516 BT

- ☺ design, OLED displej, množství funkcí
- ☹ kvalita funkcí,
- ☹ 2,5mm konektor pro sluchátka
- ☹ chybí podpora adresářů
- ☹ USB 1.1

Cena vč. DPH: 6 307 Kč
K testu zapůjčila firma: LEVI International, *www.levi.cz*

Hovory bez rukou

Bezdrátová handsfree sada Jabra BT-250

PETR MATUŠKA

Firma Jabra uvedla na trh nový typ bezdrátového handsfree BT-250. Co může uživatelům přinést oproti konkurenci nového či jiného?

Jabra BT-250 je kompaktní, bezdrátové sluchátko využívající pro přenos dat Bluetooth. Tato technologie je určená ke vzájemné komunikaci zařízení na krátké vzdálenosti – řádově v jednotkách metrů. Velmi se rozšířila zejména mezi mobilními telefony, kde slouží jak k přenosu dat, tak i k přenosu hlasu. Právě zde najde testované sluchátko své uplatnění. V balení dodávaným s přístrojem najdeme mimo samotného handsfree šikovný držák, který spolu s adaptérem vytváří praktickou nabíječku. Nachází se zde i rozsáhlý několikajazyčný manuál, který však bohužel není v češtině. Tuto skutečnost vyřešil dovozce přiložením dvoustranny se stručným českým popisem a návodem k používání. V krabici najdeme ještě praktický klip pro připojení soupravy headset a tři náhradní Minigely – polštářky do uší v různých velikostech sloužící k bezpečnému uchycení sady na uchu. Sluchátko se právě díky výměnným a otočným polštářkům dá použít jak na pravé, tak i na levé ucho. Umístění sady na hlavě je realizováno nasazením handsfree na ucho, kdy horní část vede do ucha, dolní část je schovaná za ním a směřuje dolů. Po usazení drží sada na uchu pevně a stabilně, ani při rychlejší chůzi či běhu nedělala žádné potíže. Jediné nebezpečí pádu hrozí při kontaktu ruky s přístrojem, a to ze zadní strany směrem zespoda, kdy je relativně snadné sluchátko shodit. Jabra je kompatibilní s bezdrátovou technologií Bluetooth verze 1.1 nebo vyšší a zařízení, s nímž požadujeme komunikaci, musí podporovat profily soupravy Bluetooth headset. V praxi se nám podařilo připojit sadu prakticky ke všemu, co jsme měli k dispozici. Ať to byly mobilní telefony různých značek – Siemens S55 a S65, Sony Ericsson T630 a P900, Nokia 6230, 6600 a N-Gage nebo PC. Zvláště u mobilního telefonu N-Gage jsme byli zvědaví, zda se dokáže spojit se sluchátkem, protože nepodporuje standardní protokoly a některá Bluetooth handsfree s tímto telefonem neumějí komunikovat.

Zde vše pracovalo bez problémů.
Vyzkoušeli jsme dále připojení k počítači s adaptérem MSI BT MS-6967. Přes něj bylo možné poslouchat MP3 skladby nebo komunikovat pomocí speciálních programů mezi ostatními uživateli na internetu. Dosah zařízení se obecně udává do deseti metrů viditelné vzdálenosti. S mobilním telefonem byla maximální možná použitelná vzdálenost na kvalitní hovor okolo pěti metrů. Zvuk byl do této vzdálenosti jasný a čistý, volající označil náš hovor jako čistý, srozumitelný, s mírně převažujícími hloubkami v hlase. Mikrofon je uzpůsoben k tlumení okolních zvuků, při velmi silném větru ale už volající slyšel mírný šum a bylo potřeba o něco zvýšit hlasitost mluvení. Co se týče připojení sluchátka k mobilnímu telefonu, postup je jednoduchý a lehce zvládnutelný. Velice nás ovšem překvapila skutečnost, že uživateli neznalému cizích jazyků není v české verzi manuálu tento postup dostatečně popsán. Finta spočívá v dlouhém – zhruba osmisekundovém – stisku a zapnutí sluchátka, dokud modrá dioda nepřestane blikat. Pak již uživatel může postupovat podle pokynů uvedených v českém manuálu. Spárování je otázkou několika desítek sekund. Bezdrátové sluchátko v sobě skrývá jednu na první pohled neviditelnou, leč závažnou věc – a to napájení. Nevede sem žádný napájecí kabel, proto se o napájení stará Li-Pol baterie. Výrobcem udávané hodnoty výdrže až jsou 240 hodin pohotovostní doby a až osm hodin hovoru. Na příjmu vydrží v běžných podmínkách sluchátko necelý týden a ani doba hovoru není znatelně odlišná od hodnoty udávané výrobcem. 4 0571/BAM ❑

Jabra BT-250

- ☺ dlouhá výdrž při hovoru i na příjmu
- ☹ větší rozměry

Cena vč. DPH: 2 700 Kč
K testu zapůjčila firma: GN Netcom, *www.gnnetcom.cz*

Laserová myš

Logitech MX1000 – první myš s laserovým senzorem

LUKÁŠ ERBEN

Optické myši patří minulosti! Připravte se na periferie, jež si desku vašeho pracovního stolu prohlíží pomocí stěží postřehnutelného laserového paprsku.

Systém optického snímání pohybu nebyl u myší ničím převratným – jednak proto, že drtivá většina klasických „kuličkových" myšek vlastně používala kuličku pouze pro pohon vlastních opto-mechanických senzorů, ale též s ohledem

na předchůdce současných optických myší, které pro orientaci na povrchu potřebovaly speciální podložky se sítí čar.

Zásadním průlomem proto u optických myší nebylo použití světla při procesu snímání, ale skutečnost, že pohyb vyhodnocují pomocí systému podobnému klasickému zraku. Běžná optická myš funguje v podstatě na principu osvětleného povrchu, jenž je „snímkován" optickým senzorem, a procesor v myši následně vyhodnocuje změny – přesněji posun obrazu. Laserová myš se v principu od klasické „optiky" příliš neodlišuje, použitý laserový paprsek o mnohem vyšší ostrosti a intenzitě je prostě snímán modernějším senzorem s vyšším rozlišením a vyhodnocován výkonnějším mikroprocesorem.

Díky použití nové technologie nabízí první laserová myš Logitech MX1000 oproti klasickým optickým senzorům zhruba dvacetinásobné rozlišení (údaj výrobce) – je tedy nejen přesnější, ale zvládá mnohem lépe náročné (lesklé, strukturované) povrchy. Přesněji řečeno MX1000 si poradí prakticky s čímkoliv s výjimkou čirého (a čistého) skla či zrcadla. Kromě toho byl vylepšen i vlastní design myši, která je nově vybavena kolečkem umožňujícím naklánění do stran, ukazatelem stavu baterie (jako hi-end model je myš MX1000 vybavena rychlou bezdrátovou RF technologií) a má i vylepšenou ergonomii, která je ale orientována výhradně na praváky. Funkce všech tlačítek (s výjimkou dvou základních) je pochopitelně možné měnit pomocí dodávaného softwaru – přiřazovat je možné jak základní systémové funkce, tak prakticky libovolné kombinace kláves.

Z hlediska přesnosti a kvality zpracování nalezne Logitech MX1000 Laser jen stěží konkurenci. Je možné, že některým uživatelům nebude vyhovovat, že myš s laserovou technologií je k dispozici pouze v bezdrátové verzi (dosah RF technologie je v tomto případě cca 2,5 metru). Cena MX1000 rozhodně není zanedbatelná, pokud ale potřebujete či oceníte vysokou přesnost na prakticky libovolném povrchu či perfektní zpracování a ergonomii, je užitná hodnota MX1000 vcelku přijatelná. Na sadu MX1000 a bezdrátové klávesnice si ale budeme muset minimálně pár měsíců počkat. 4 0576/BAM ❑

Logitech MX1000

- ☺ absolutně přesná, zvládá téměř libovolný povrch
- ☺ výborné zpracování a ergonomie
- ☹ cena

Cena vč. DPH: 2 200 Kč
K testu zapůjčila firma: Logitech, *www.logitech.com*

Bezdrátový drobeček

USB Wi-Fi adaptér Asus WL-161

PETR MATUŠKA

Je to malé, skladné, připojitelné přes rozhraní USB a umožňuje to komunikaci – co je to? Je to adaptér pro připojení k bezdrátové síti Wi-Fi Asus WL-161. Se svými rozměry 57 × 24 × 10 mm a hmotností 12 gramů se jistě vejde do každé kapsy a nebude problém ho přenášet společně s notebookem, pro které je tento výrobek primárně navržen. K připojení a napájení mu bude stačit USB rozhraní verze 1.1. Vzhledem k rozměrům uživatel nemůže počítat s konektorem pro připojení externí antény. Příjem samotného zařízení není zrovna excelentní – i při vzdálenosti tří metrů od Access Pointu bez jakýchkoliv zábran se pohybovala síla signálu okolo 75 až 80 procent. Zařízení podporuje až 11megabitové datové přenosy s automatickým snížením na 5,5, 2, a 1 Mb/s, přesně podle specifikace IEEE 802.11/802.11b.

Rychlost stahování dat je zde silně omezena právě použitím staršího standardu, nemůžete očekávat závratné rychlosti. V balení, které si přinesete domů z obchodu, najdete samotný přístroj, prodlužovací USB kabel o délce 15 cm a instalační CD. Na tomto CD se nalézá ovladač bezdrátového zařízení pro operační systémy Microsoft Windows 98, 98 SE, ME, 2000, XP, instalace ovládacího programu Asus, manuál v elektronické podobě PDF a příručka pro rychlou instalaci produktu. Program a manuály podporují několik jazyků, bohužel ovšem ne náš rodný – český. Instalace je standardní – po zasunutí adaptéru jste v prostředí Windows požádáni o vložení instalačního CD a následnou instalaci ovladačů. Po zkopírování souborů do počítače jste vyzváni k restartu. Následuje znovunačtení systému a adaptér je připraven k práci. V liště najdete symbol bezdrátové sítě, který vás zavede do konfiguračního menu. Zde máte možnost zjistit, zda je signál bezdrátové sítě Wi-Fi k dispozici a v jaké síle. Zde si můžete zvolit, ke kterému Access Pointu se chcete připojit. Následuje snadné nastavení příslušných připojovacích parametrů a poté během několika okamžiků máte možnost připojit se k internetu. K možnostem připojení také patří režim práce Peer to Peer pro spojení mezi dvěma počítači bez potřeby Access Pointu. Spojení bylo sice stabilní, ovšem s nižší sílou signálu než u jiných zařízení ve srovnatelné vzdálenosti a s pomalejším protokolem 802.11b byla práce s internetem jemně řečeno dýchavičná. Nehledě na to, že po intenzivní tříhodinové komunikaci byl adaptér velmi zahřátý a udržet ho v dlani byl docela problém. Na druhou stranu ne každý uživatel potřebuje novější protokol pro rychlejší práci s internetem a malá velikost přístroje spolu s příznivou cenou je může přesvědčit o nákupu. 4 0579/BAM ❑

Wi-Fi Asus WL-161

- ☺ velikost
- ☺ cena
- ☹ rychlost jen 11 Mb/s
- ☹ adaptér se zahřívá

Cena s DPH: 900 Kč
K testu zapůjčila firma: Joyce, *www.joyce.cz*

Přehrávač pro atlety

Philips PSA220, sportovní MP3 nebo jen doplněk?

TOMÁŠ VAROŠČÁK

Jak jste se mohli přesvědčit v zářijovém testu MP3 přehrávačů, jednotlivé modely v téže kategorii se až na výjimky od sebe příliš neliší. Nalezneme sice rozdíly v designu, funkcích a v kvalitě provedení, ale většina přístrojů je určena pro stejného uživatele. V případě přehrávače vytvořeného ve spolupráci firem Philips a Nike je tomu ale jinak. Je totiž určen převážně pro atlety.

Sportovněji naladěná část uživatelů zajásá, konečně je tu něco i pro ně. Otázkou ale zůstává, zda nejde pouze o marketingový tah a past na lidi s oblibou v renomovaných značkách. Každý flashový přehrávač je vzhledem k absenci pohyblivých částí vhodný pro aktivní odpočinek. Ovšem pokud bychom chtěli jít do extrémních podmínek, tam se Philips PSA220 také příliš nehodí. Nedoporučuje se totiž jeho používání v mokrém a vlhkém prostředí. Kde je tedy ona výhoda pro atlety? Možná je jí přítomnost speciálního gumového úchytu, s jehož pomocí lze přehrávač upevnit na paži, nebo že by to bylo v pogumovaném krytu? Ale to už zde všechno bylo.

Odhlédneme-li tedy od poněkud problematického zaměření na sportovce, jaký vlastně tento MP3 přehrávač je? Z vnějšku rozhodně zajímavý a neotřelý, kulatého tvaru. Uprostřed se nachází inverzní displej zobrazující informace o skladbě nebo o naladěné frekvenci. Těch ale rozhodně není mnoho a název interpreta a písně, odehraný čas a stav baterie na rekord v této oblasti nestačí. Na vnějšku přehrávače se nachází také nezbytné ovládání. Tvoří jej osm gumových tlačítek, ke kterým nelze mít větší výhrady. Snad jen u nejdůležitějšího z nich, u přehrávání, by mohlo být lépe poznat, zda bylo stlačeno či ne. Co se týče struktury menu, tak je poměrně jednoduchá, nicméně výsledný dojem je díky pomalé odezvě a zbytečným animacím negativní.

Připojení k PC je jednoduché a stačí k němu pouze přibalený USB kabel. Ovladače nejsou pod systémy Windows 2000 a XP potřeba a vše je tak otázkou několika vteřin. Hned poté lze přehrávač používat jako přenosný disk s kapacitou 256 MB a kvůli zastaralému USB 1.1 také s poněkud nižší rychlostí přenosu. Nahrávání písní do paměti přehrávače však tak jednoduché není. Vyžaduje instalaci speciální aplikace Digital Media Manager, která se stará o přesun skladeb do paměti. Tento proces je ale poměrně zbytečný, neboť písně jsou ukládány jako MP3 soubory, a tak jde zřejmě pouze o ochranu proti porušování autorských práv. O tom, je-li ale toto otravování uživatelů nutné, svědčí postup většiny ostatních výrobců.

Jako MP3 přehrávač Philips PSA220 rozhodně neoslní. Má sice dobrý zvuk, a to i s původními sluchátky, ale podporuje pouze MP3 a WMA soubory a vzhledem ke zmiňovanému způsobu přesunu alb se můžete rozloučit i s adresáři. Poněkud nepříjemné je i automatické vypínání po zhruba 10 vteřinách nečinnosti, a tak vás možná potěší fakt, že Philips PSA220 lze použít i jako stopky.

Aby byl výčet funkcí kompletní, musíme zmínit integrovaný přijímač rozhlasových vln na frekvenci FM. Philips PSA220 disponuje deseti pozicemi pro uložení naladěných stanic a jako jeden z mála také automatickým laděním. Pokud si ale budete chtít stanici najít sami, počítejte s tím, že to při rychlosti přehrávače nějakou tu minutku potrvá.

Pokud bychom měli shrnout své dojmy z tohoto přehrávače, pak rozhodně nejsme nijak přehnaně nadšeni. Je to sice zajímavý kousek s neotřelým designem a zřejmě určité výhody pro profesionální sportovce také mít bude, ale co se týče funkcí, rozhodně za konkurencí notně zaostává. Nejen, že mu některé chybí (nahrávání), ale ty, jimiž disponuje, nejsou natolik propracované, aby práce s nimi byla uspokojivá. Pokud tedy chcete kvalitní MP3 přehrávač, podívejte se jinde. Pokud chcete produkt s fajfkou, pak vám trh pravděpodobně nic lepšího v současné době nenabízí.

4 0581/BAM ❑

Philips PSA220

- ☺ neotřelý design
- ☺ pogumované tělo
- ☹ USB 1.1
- ☹ způsob přenosu skladeb
- ☹ rychlost ovládání

Cena vč. DPH: 6 490 Kč
K testu zapůjčila firma: Philips ČR, *www.philips.cz*

Multifunkční mrňous na tři

MSI Mega Stick 256 MB – další MP3 přehrávač na českém trhu

PETR MATUŠKA

V dnešní době je již je na trhu taková spousta výrobců a modelů přenosných USB flash disků, že výrobci jsou nuceni něčím upoutat na svůj výrobek. Přesně v tomto duchu se nese i námi testovaný USB flash disk Mega Stick 256 MB od MSI.

Nejedná se totiž o obyčejný přenosný disk, nýbrž o víceúčelové zařízení, skrývající pět funkcí: flash disk s kapacitou 256 MB připojitelný přes rozhraní USB 1.1, MP3 přehrávač, radiopřijímač, hlasový záznamník a funkci rychlého opakování vybrané části zvukového záznamu. V balení spolu s přístrojem najdeme originálně řešená sluchátka – nasazovací za ucho, výměnné kryty k nim, prodlužovací audio a USB kabel, jednu baterii AAA, obal a šňůrku k zavěšení na krk. Na krku vás jistě nezatíží, protože hmotnost bez baterií je pouhých 30 gramů. Z pohledu přenosné paměti je přístroj o něco větší než konkurence. Celková kapacita se sdílí s vnitřním MP3 přehrávačem. Připojení je bohužel realizováno přes pomalejší rozhraní USB 1.1. Maximální přenosová rychlost při zápisu je 830 kB/s a při čtení se pohybuje těsně pod hranici 900 kB/s. Jeden soubor o velikosti 248 MB byl zkopírován na disk přesně za 5 minut a z disku za čtyři a půl minuty. Z pohledu MP3 přehrávače je již situace s velikostí značně odlišná – přístroj je skladný, lehký, snadno ovladatelný. Na čelní straně se nachází monochromatický displej zobrazující aktuálně prováděnou funkci. I přes malé rozlišení dokáže přehledně informovat o potřebných informacích. Jemné světlemodré podsvícení ladí s modrým obalem. Ovládací tlačítka jsou zde umístěna všude, kam se vešla. Na přední straně je to spouštěcí, kombinované s funkcí MP3 přehrávače Play/Stop, na horním boku najdeme ovladač hlasitosti v podobě dvou spojených tlačítek, otočným multifunkčním ovladačem, tlačítka pro záznam a vstupu do menu. Na spodní straně se nacházejí audiokonektory pro vstup/vystup. Posledním ovládacím prvkem je na spodní straně ukrytý zámek tlačítek. Samotné přehrávání MP3 bylo bezproblémové, zvuk čistý, s možností výběru z pěti přednastavených nastavení ekvalizéru, podporovány jsou všemožné datové toky, včetně variabilního. Přehrávat můžete v normálním režimu, opakovat a vybírat náhodné skladby. I zde bohužel platí – jestli chcete opravdu kvalitní mobilní poslech, budete si muset pořídit lepší sluchátka. Ty dodávaná jsou průměrná. Mezi další funkce patří FM rádio, kde můžete uložit až 10 předvoleb stanic. Kvalita signálu byla uchá zející. Čtvrtá integrovaná funkce je hlasová záznamník. Ovládání je jednoduché, stiskem jediného tlačítka můžete kdykoliv nahrávat prakticky jakýkoliv zvukový záznam – MP3, rádio a hlasový záznam. Mikrofon je integrovaný do horní strany, lepšího výsledku ovšem dosáhnete s použitím externího. Poslední funkce je spíše softwarového typu – a to možnost si označit část nahrávky a tento výběr následně opakovaně přehrávat. Podle propagace výrobce to můžete využít hlavně při výuce cizích jazyků (zde se marketingoví pracovníci asi dlouho zamýšleli).

O praktičnosti USB disku v dnešní době již nelze pochybovat, uživatelé, kteří nutně potřebují mít v USB disku i hudbu mohou zvolit třeba tento model.

4 0573/BAM ❑

MSI Mega Stick 256 MB

- ☺ zařízení tzv. „vše v jednom“
- ☹ použití flash disku funkční pouze s baterií
- ☹ pouze USB 1.1

Cena vč. DPH: 4 200 Kč
K testu zapůjčila firma: Levi International, *www.levi.cz*

Stříbrný střízlík

MP3 přehrávač Teac MP-1000 s 1,5GB kapacitou hard disku

PETR MATUŠKA

Tento přístroj se řadí k produktům využívajícím nosič dat v podobě pevného disku – v tomto případě je kapacita 1,5 GB. V balení objevíme přístroj o rozměrech 50 × 87,5 × 17,2 mm a hmotnosti 70 gramů. Ani se nechce věřit, že uvnitř je ukryta kapacita 1,5 GB. MP-1000 je univerzální přístroj na přehrávání audia ve formátech MP3, OGG a WMA, uživatelskou hodnotu zvýší přítomnost hlasového záznamníku a možnost poslechu rádia. MP3 podporuje konstantní i variabilní datovou šířku záznamu v rozmezí 20–320 kb/s. Hlavní pozornost na sebe strhne LCD displej umístěný v horní části přístroje. Je plně grafický s rozlišením 128 × 128 obrazových bodů. Zobrazí 8 řádků textu, má dobré podsvícení několika LED diodami a s možností změny úrovně podsvícení, kontrastu i doby, po kterou bude svítit od posledního stisku klávesy. Komunikace s počítačem probíhá přes rozhraní USB ve verzi 2.0, s nímž je zaplnění vnitřní kapacity disku otázkou několika málo minut. Stejným konektorem se přístroj i nabíjí, což je praktické. Plné nabití baterie proběhne zhruba za hodinu a půl. Při plném vytížení vydržel přístroj v chodu hodně přes sedm hodin. Za poměrně krátkou dobu jsme zjistili jednu nemilou skutečnost – MP3 přehrávač nemá rád skladby uložené v adresářích a neumí s nimi pracovat. Když si budete chtít přehrávat svá oblíbená alba, přístroj bude přehrávat vámi zvolené album – adresář. Jiné adresáře jakoby neznal. Tomu odpovídá i interní explorer souborů přístroje – neumí žádné operace se soubory: kopírování, přesun ani výmaz jednotlivých písniček. U tohoto typu přístroje je to veliká škoda, protože 1,5 GB volného prostoru přímo vybízí k rozdělení na jednotlivé interprety a alba. Na druhou stranu ovládání je tomuto způsobu práce velice dobře uzpůsobeno a přidání podpory operací se soubory by mělo za následek zvetšení počtu ovládacích prvků. Prostor, který nevyplníte skladbami, můžete využít pro přenos dat. Přístroj se hlásí jako další externí disk a lze na něho nahrávat data ve Windows ME/2000/XP bez instalace ovladačů. V dnešní době již nesmí chybět ani integrovaný radiopřijímač. Na funkci rádia se dostaneme snadno přes Menu. Při prvním použití stiskněte tlačítko Rec pro automatické naladění stanic. Příjem byl čistý a i při cestě do práce se radiová stanice dala poslouchat v rozumné kvalitě. Na displeji není znázorněná skutečnost, zda je příjem stereo nebo monofonní. Teac má po obvodu několik ovladačů – na pravé straně je to tlačítko určené k zapnutí a vypnutí kombinované s funkcemi Play a Stop. Pod ním je konektor miniUSB, sloužící k nabíjení přístroje a správě obsahu. Konektor je krytý gumovou zátkou, která je na jedné straně napevno přichycena k tělu přístroje. Odstranit lze poměrně těžko – výhodu zde budou mít uživatelé s delšími nehty. Na spodní straně přístroje je tlačítko určené k resetu. Na levém boku najdeme opět dvě tlačítka – horní Rec a spodní na zablokování kláves. Sluchátka a externí mikrofon se zapojují na horní stranu. Teac MP-1000 se ovládá pětisměrným joystickem umístěným na přední straně pod displejem. V devadesáti procentech se ovládání celého přístroje děje pomocí tohoto joysticku. Počínaje dlouhým stiskem pro vstup do menu, listováním, vybíráním položek, přes ovládání hlasitosti při hudební produkci, přetáčení a přeskakování skladeb až po potvrzení připojení přístroje k počítači. Kvalita zvukového výstupu je velmi dobrá, výborný dojem trochu kazí sluchátka. Jak je u mnoha výrobců těchto či podobných přístrojů běžné, dodávají v sadě s přístrojem sluchátka spíše podprůměrné kvality reprodukce. Zde sluchátkům výrazně chybějí hluboké tóny.

4 0572/BAM ❑

Teac MP-1000

- ☺ rozměry přístroje
- ☹ nepodporuje adresářovou strukturu

Cena vč. DPH: 7 100 Kč
K testu zapůjčila firma: Elap, *www.elap.cz*

Konkurence pro Inspire

Mercury 4500 – levné 5.1 Repro se solidními basy

LUKÁŠ ERBEN

Prorazit mezi značky jako je Logitech a Creative, které do značné míry dominují trhu levných pětikanálových reprosoustav pro PC, není jednoduché. Značka Mercury ale má potenciál uspět.

Za úspěchem značek Creative Inspire či reproduktorů Logitech není jen marketing či všudypřítomnost v počítačových obchodech. Podstatná je zejména kombinace ceny a vcelku přijatelné kvality (tedy přijatelné pro uživatele PC, nikoliv pro náročné audiofily) zvukové reprodukce. To jsme si ostatně ověřili ve velkém testu PC reproduktorů, který jsme před časem uveřejnili v PC WORLDu.

K reproduktorům Mercury jsme proto přistupovali s rezervou jako k dalšímu zástupci značek, které se pokouší konkurovat dvěma nejvýznamnějším hráčům na trhu – typickým varováním je v takovém případě označení „výkonu" hodnotou PMPO na krabici či tvrzení o „kompatibilitě" s DTS a THX. Reálné hodnoty výkonu udávané výrobcem jsou 6 W na satelit (těch je pět) a 20 W v případě subwooferu. Už po prvních poslechových testech bylo ale vcelku jasné, že značka Mercury může levným modelům Logitech a Creative přinejmenším v některých směrech konkurovat. Pochvalu si (pochopitelně s ohledem na cenu) zaslouží zejména poměrně syté a pevné (byť nepříliš přesné) basy. Reprodukce středů je (patrně díky relativně malým satelitům) poněkud potlačena, výšky jsou výrazné. Celkově se zvukovým podáním hodí Mercury 4500 zejména pro hraní her či nenáročné sledování filmů. S rezervou je lze pochopitelně použít i k poslechu hudby (především taneční).

Zatímco po zvukové stránce mohou tyto 5.1 bedničky bodovat, z hlediska uživatelského komfortu jsou ale nějaký ten pátek pozadu. Veškeré ovládací prvky (hlasitost, hlasitost zadních satelitů, basy) se nacházejí na subwooferu, který by ale měl ležet pod stolem. Kabely jsou pevnou součástí satelitů a síťový vypínač se nachází na zadní straně subwooferu. Veškerá regulace a vypínání jsou nepohodlné. Pokud vám tyto nedostatky nevadí, nabízí sestava Mercury 4500 dobrý poměr ceny a výkonu, zejména pro hraní her na PC. 4 0578/BAM ❑

Mercury 4500

☺ výrazné basy
☺ poměr cena/výkon
☹ ovládání

Cena vč. DPH: 1 600 Kč
K testu zapůjčila firma: CPU Trade, *www.cputrade.cz*

Multipřepínač pro náročné

Aten Master View KVMP Switch CS-1732 – řešení pro ovládní dvou PC

JAROSLAV KASAL

Na světě existuje bezpočet zajímavých zařízení. Řada z nich je spojená s výpočetní technikou. Do této skupiny patří i výrobek značky Aten. Jedná se o produkt, který představuje externí zařízení k počítačům. Skutečně ne k počítači, ale k počítačům, neboť jeho posláním je zpřístupňovat uživateli na jednom pracovišti ne jeden počítač, ale rovnou dvojici. Při tom všem se však využívá pouze jedna klávesnice, jedna myš, jedna reproduktorová sestava a také jedna zobrazovací jednotka (nejčastěji zřejmě počítačový monitor). Pomocí důmyslného propojení kabelů s hardwarovým přepínačem Aten Master View KVMP Switch model CS-1732 lze zřídit jedno pracoviště s dvojicí počítačů, které můžete libovolně střídavě přepojovat (samozřejmě v reálném čase bez nutnosti restartu). Vždy jeden z počítačů bude aktivní, druhý můžete mezitím nechat pracovat na zadaném úkolu. Výhodou přitom je, že počítače nemusejí být pouze PC na bázi Windows. Zařízení podporuje i jiné platformy, například Macintosh nebo také systém Sun. Chytrý přepínač dokáže díky integrovaným konektorům přepínat klávesnici, myš, výstup na reproduktory (pouze stereofonní), mikrofonový vstup a samozřejmě i VGA signál do rozlišení obrazu 2 048 × 1 536 bodů (konektor D-sub 15pin, nikoliv však DVI).

Protože je switch vybaven i vlastním firmwarem, nabízí i řadu poměrně pokročilých služeb. Je možné například využívat různé zkratkové klávesy na klávesnici, využívat přemapování kláves v různých OS, zapnout funkci Autoscan (automatické cyklické přepínání počítačových stanic v intervalu 5 sekund) a mnohé další více či méně užitečné služby. Nechybí ani možnost připojit sériový kabel, s jehož pomocí lze interní firmware upgradovat.

Produkt pro přepínání počítačů na jednom vstupu se uplatní především v rukou správců sítí a náročných uživatelů, kteří potřebují k životu více než jeden počítač na pracovišti. Pokud by vám dvojice připojených počítačů na jednom pracovišti nestačila, lze sáhnout i po variantě přepínače (CS-1734) s podporou až čtveřice výpočetních jednotek. 4 0519/BAM ❑

Aten Master View KVMP Switch CS-1732

☺ možnost připojit více počítačů k jednomu pracovišti

Cena vč. DPH: 4 800 Kč
K testu zapůjčila firma: Aten, *www.aten.com*